

Erasmus élménybeszámoló

Suba Róbert vagyok, a BMF-KGK hallgatója. Kiskőrösön élek, Budapesten tanulok. Erasmus ösztöndíjjal tanultam Belgiumban a Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen Associatie K.U. Leuven iskolában, Kortrijkban. Kerekesszékes hallgató vagyok, erre beszámolómban külön kitérek.

Utazás, megérkezés

2008.augusztus 29-én indultunk repülővel Budapestről Brüsszelbe. Ez volt a legkényelmesebb és leggyorsabb módja az utazásnak, mivel kerekesszékekkel történő szállításon így lehetett a legkönnyebben megoldani. Sem a repülőtéren, sem repülőn nem volt probléma, a taxit pedig előre megrendelték, ami Brüsszelből Kortrijkba szállított minket. Megérkezésünkkor Mathieu Brepoels tanár úr fogadott majd megmutatta szálláshelyünket.

Az első hetek

Mivel nem lett kész időben a lakhelyünk, egy helybéli kollégiumban kaptunk szállást az iskola területén. A szobában akadálymentesen tudtam mozogni, és volt külön hűtőszekrény is.

Már az első nap ismerkedtünk diákokkal: Rafael (spanyol) Demetra (ciprusi) Marko (olasz)..... Mindenki nagyon barátságos és kedves volt. Az angol nyelvet eltérő jártassággal beszélték. Valaki jobban, valaki gyengébben. Az angol kezdetben szokatlan volt számomra, de később egyre jobban értettem.

Minden diákot különböző helyen szállásoltak el. Mindenkinek a végleges szállását adták, csak mi voltunk (10 fő), akiknek nem volt kész a kollégium a megcsúszott építkezések miatt.

Ideiglenesen szálláshelyünkön, a kollégiumban 2-3 hetet tartózkodtunk. Amikor átköltöztünk az új szálláshelyünkre, mindenki nagyon örült. Segítettek a csomagjainkat átszállítani. Első nap felvilágosítottak mindenről (házirend, kulcsok kiosztása, és működése, ...stb.). Az egész épület akadálymentes volt, így könnyedén tudtam benne közlekedni kerekesszékkal. A szobámban volt mosdó, szekrény, ágy, íróasztal. Internethez sajnos nem volt hozzáférési jogunk, de később rendeződött ez is. Ágyneműt is lehetett venni, így ezen gondjaink is elhárultak. Fogyatékosoknak külön mellékhelyiséget alakítottak ki. Sajnos kezdetben a zuhanyzóból a víz egyből a folyosóra folyt, mert nem volt vízváltó. Szóltam a gondnoknak, aki rugalmasan kezelte a problémát, és segítőkészen megoldotta. A konyha helyiségben közös volt a hűtőszekrény és az evőeszközök. Mindenki kivette a részét a mosogatásban. A konyhát, folyosót, fürdőhelyiséget a takarítószemélyzet takarította, a szobáját mindenki saját maga. A konyha szép és nagy volt, ami teret és kellemes hangulatot, alkalmat adott a nyílt társasági, közösségi életre.

Iskola

Az első hónapban nyelvi előkészítő programon vettünk részt EILC keretében. Nagyon hasznosnak érzetem, mert sok új barátot szereztem és megismerkedtünk a Dutch (holland) nyelvvel is. Az iskola októberben kezdődött. 30 kredit pont értékben kellett felvenni tantárgyakat. A „Dutch course”-t folytattam tovább, de sajnos félév alatt teljesen kezdő szintről nem

lehetett eljutni jó szintre. Meglepődve tapasztaltam, hogy nagyon sok nyelv közül (kínai, spanyol, orosz, francia stb) lehetett választani. Ez sajnos nálunk Magyarországon nem így van. Pedig pont Magyarországnak lenne szüksége ilyen erős nyelvoktatásra az iskolákban. Sokan tanulnánk nyelvet otthon, csak nincs pénz fizetni a drága nyelviskolákat. Sajnos még az angol nyelvű órák is ritkák, és gyengék itthon.

Az egyik érdekes tantárgy „Production aspects” volt. Guido Peene tanár úr tartotta az órákat. Nagy tapasztalatokkal rendelkezett. Korábban a Becard gyárban dolgozott sok éven keresztül. Részt vettünk több gyárlátogatásokon is amit hasznosnak éreztem és tartok még ma is annak. Körbe vezettek bennünket a gyárak több részlegén, és bemutatták a termelési folyamatokat. TVE targonca alkatrészeket szállító cégnek a logisztikai rendszere fantasztikus látvány volt. Barco elektronikai gyárlátogatáskor, a sok érdekes előadás után alkalmunk nyílt 3 dimenziós mozi megtekintésére is. Kerekesszékekkel alkalmam volt látni, hogyan tudnék dolgozni egy gyárban, milyen lehetőségeim vannak. Gyárlátogatások után jobban láttam helyem a világban. „Business in Asia” tantárgyat is Guido Peene tanár úr tartotta, amelyek szintén nagyon érdekes előadások voltak. Üzleti tapasztalatait mesélte Ázsiáról. Mindkét tantárgyból szóbeli vizsga volt. A tanár úr nagyon barátságos és kedves volt. Vizsgák után megadta email címét, telefonszámát. Említette, hogy segít bármiben, ha tud, és ha Belgiumban járok, akkor keressem meg nyugodtan. Az „Interkulturális management” tantárgy keretében érdekes és látványos csapatjátékokkal tanították meg a tananyagot.

A vizsgák általában csoportos és egyéni szóbeli vizsgák voltak. Sok önálló témafeldolgozás történt. A jegyzeteket az iskola nyomdájában készítették, és mindenki kapott minden tantárgyhoz megfelelő jegyzetet. A könyvtárban lehetett nyomtatni, szkennelni, valamint internetet használni. A számítógépek

francia klaviatúrái eleinte felettébb zavartak, de később, a számos internethasználat alkalmával, teljesen megszokottá vált a használatuk.

Az egész iskola akadálymentesített, nemcsak a kerekesszékesek számára, hanem az egyéb fogyatékosokkal élőkhöz szemben is. Magyarországon ezzel szemben még a legalapvetőbb technikai megoldásokat sem alkalmazzák. Ha a fogyatékosoknak lenne lehetőségük az önálló életre, akkor kevesebb munkanélküli lenne, és kevesebb kiadása az államnak. Erre Belgiumban odafigyelnek és teljes értékű munkaerőnek számít a fogyatékos is. Képzésükre is kellő figyelmet fordítanak, hogy jó munkaerő váljék belőlük.

Az iskolai étkezdék esetében is ugyanaz volt a tapasztalatom, mint az iskolával. Itt nemcsak a bejutásra figyeltek oda, hanem a kényelmes étkezésre is. Ha valamelyik fogyatékos embernek problémát jelentett késsel, villával vagy kanállal enni, akkor lehetőség nyílt számára olyan speciális evőeszközöket használni, amivel kényelmesen elfogyaszthatta az ételt. Mindezek mellett az étkezdékben nagy hangsúlyt fektettek az egészséges ételekre is. Belgiumban nagyon fontos az egészséges életmód.

Iskolánk szervezett 1 napos kirándulásokat Londonba, Párizsba, Kölnbe, Amszterdamba, Brüsszelbe, Bruggebe. A kirándulások szervezettsége kimagaslóan jó volt, hiszen a kísérőtanár kitűnően felkészült idegenvezetőként mesélt a résztvevőknek a meglátogatott városról.

Élet Kortrijkban

A városban kerekesszékekkel könnyedén lehetett mozogni, mivel az ottani buszok akadálymentesek, és még pontosak is. Az akadályok megszüntetésével az idősebb korosztály, és a kismamák minden napjain is lehetne segíteni. Kényelmesebbé, könnyebbé tenné életüket. Budapesti tapasztalatom, hogy

kerekesszékkel való közlekedés szinte lehetetlen, vagy akrobatikus ügyességgel kell megoldani az akadályokat. Belgiumban sokan használnak kerékpárt, és sokkal kevesebben autót, mint például Budapesten. Kerékpár utakat én is használtam rendszeresen. Nem kellett attól tartanom, hogy elütnek, vagy ledudálnak, mint Budapesten, amikor a járdán nem tudtam közlekedni, és az útestre kényszerültem. Sajnos Magyarországon a kerékpárutak nagyon hiányoznak.

Tömegközlekedéseken a mozgássérültek is teljes értékű jegyet fizetnek, mert megteremtik a feltételeket, hogy tudjanak utazni, és dolgozni. A vonatközlekedésnél kerekesszékes utasoknak 25 perccel indulás előtt kell szólni a pénztárnál jegyvételkor, hogy igényeljenek rámpát. Nem volt probléma a fel- és leszállásnál, vagy átszállásnál egyszer sem 5 hónap alatt. Jegyvételkor a pénztáros telefonon jelez annak az állomásnak, ahová a jegyem szól. Volt olyan állomás, ahol építkezések voltak, de fogyatékosoknak még így is megoldották ötletesen a közlekedést. Az utazó helység kényelmes, és tiszta és semmiféle nehézséget nem okozott az országon belüli utazás. A vonatközlekedés Magyarországon lehetetlen kerekesszékkel élők számára. Sokszor fogják pénzhiányra a vasút akadálymentesítését, amiben részben igazuk van. Azonban döntő többségben az emberek hozzá állásával van baj. A Kiskőrös - Budapest közötti vonatközlekedést azért nem tudom használni, mert a MÁV nem vállalja értem a felelősséget. Ugyanis Budapesten fel tudnak rakni a vonatra, de Kiskőrösön nem bírnak leszedni a rámpával, mert nincs 2 méter beton csík, amin a rámpa megáll. Így ott rozsdásodik a rámpa egy raktárban.

A boltokba történő bejutás, és mozgás is teljesen megfelelő volt számomra. A parkolóknak nem csak fogyatékosoknak van külön parkolási lehetőség, hanem a kismamáknak is, amit tiszteletben tartanak, és nem parkolnak oda, csak azok a személyek, akiknek fent van tartva. Magyarországi tapasztalataim ezzel szemben mérhetetlenül negatívak. Sajnos az emberek

fejében van akadály, amit le kellene bontani, és ha a fejben rendet raktunk, utána könnyebb lenne a fogyatékosok helyzete Magyarországon.

Sok utazás alkalmával megfigyeltem, hogy a mozgássérülteknél a speciális öltözködés nagyon megkönnyíti a hétköznapi életet. Ezekből szeretnék felsorolni néhányat.

Egy olyan kesztyűt láttam, amiben a kerekesszék hajtása nem igényel nagy energiafelhasználást, mert nagyon jó a tapadása. Mindezek mellett melegen tartja a kezét, és még védelmet is nyújt. Én erre a célra kerékpár kesztyűt használok, de az korántsem oldja meg ezeket a problémákat.

Az alsó végtagok gyorsan lehűlnek egy kerekesszékes személynél, mert nincs vérkeringés. A térd különösen érzékeny. Itt a sportban használatos térdvédőt használtam, ami egész jól bevált. Kortrijkban találtam egy boltot, ami csak segédeszközöket árul. Sok ötletet láttam, amivel egyszerűbbé lehet tenni a fogyatékosok életét. Itt gondolkoztam el azon, hogy sokkal több olyan speciális ruhákat lehetne kitalálni, amik megkönnyítik a hozzám hasonlók életét.

Belgiumban működik egy olyan valóság show, amiben különböző fogyatékosoknak (vak, mozgássérült, hallássérült, stb.) egy csapatot alkotva kell különféle akadályokon átjutniuk. Például őserdőben kell együtt megtenniük egy távot úgy, hogy teljesen egymásra vannak utalva. Ezt a valóság showt nagyon nagy tanulságosnak tartom, mert minden tévénéző szembesül ezekkel az való életben is felmerülő problémákkal. A fogyatékos rájön, hogy össze kell fogni. Együtt nagyobb eredményt lehet elérni, mint egyedül.

Belgiumban, és Hollandiában sokat gondolnak a környezetvédelemre is. Sok szélerőművet építenek. Régi, ősi hagyománya van a szél, mint természeti erőforrás hasznosításának. Magyarországnak nagyon jó adottságai vannak a geotermikus energia hasznosítására. Úgy gondolom, hogy ezeket az előnyöket

Magyarországnak ki kellene használnia, így nemcsak energia takarékosabbak lehetnénk, de a környezetvédelemre is nagyobb hangsúlyt tudnánk fektetni, mint ahogy ez Belgiumban is működik.

Erasmus csoporttársaimmal nagyon jó barátság alakult ki. Szerveztünk közös programokat, kirándulásokat, és együtt töltöttük még a karácsonyi ünnepeket, majd a szilvesztert is, amikor ajándékot adtunk egymásnak. Bemutattuk egymásnak sajátos gasztronómiánkat. A kapcsolatokat tartjuk egymással Erasmus után is. Nyáron Görögországból, Spanyolországból jönnek Erasmus félévben megismert barátok Budapestre, ahol majd különféle programokat fogunk szervezni.

Nagyon hasznosnak érzem az Erasmus félévemet Belgiumban. Elmondhatom, hogy sok minden jó dolgot tapasztaltam, és változatos, mozgalmas volt az ott tartózkodásom. Sokat fejlődött a nyelvtudásom, és életre szóló barátságok születtek más országban tanuló diákokkal. Örülök, hogy lehetőségem nyílt erre a pályázatra. Nagyon köszönöm azoknak, akik a munkájukkal segítettek engem.

(Jó barátok között)

(Lille főtér)

(Antwerpen kikötő)

(Kortrijki templomkert)

(Társasági élet a konyhában)

Kiskőrös, 2009 IV 1.